

Sygn. akt VIII U 1468/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2014 r. w Gliwicach

sprawy A. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 19 maja 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Jolanta Łanowy

Sygn. akt VIII U 1468/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zmianami) odmówił ubezpieczonemu A. K. m.in. obliczenia wysokości emerytury górniczej od kwity bazowej obowiązującej w dniu 1 czerwca 2010r.

Odwołanie od tej decyzji złożył A. K. domagając się jej zmiany poprzez:

- przeliczenie wysokości jego emerytury górniczej z uwzględnieniem kwoty bazowej obowiązującej w 2010 roku i kolejnych waloryzacji po dniu 7 czerwca 2010r. zarówno w części socjalnej jak i części stażowej;
- dokonanie obliczenia emerytury w wersji kapitałowej w celu ewentualnego jej wyboru jako świadczenia korzystniejszego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie argumentując jak

w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy - Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. ustalił co następuje:

Decyzją z dnia 15 grudnia 2006r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu A. K. prawo do emerytury górniczej od dnia 16 grudnia 2008r. Podstawa wymiaru tego świadczenia została wyliczona w oparciu o zarobki z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1989–1998. Ustalony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 417,14 % i został ograniczony do 250,00 %. Podstawa wymiaru została obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 250,00 % przez kwotę bazową 1.977,20 zł. i wyniosła 4.943,00 zł. Wysokość ustalonej emerytury wyniosła 3.431,93 zł. Wypłata świadczenia została zawieszona z uwagi na osiągnięcie przez ubezpieczonego przychodu w kwocie przekraczającej 130 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, tj. w kwocie powodującej zawieszenie wypłaty świadczenia.

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) S.A. Oddział KWK (...) do 15 grudnia 2006r., a następnie podjął zatrudnienie w Urzędzie Miasta w Z. od 19 grudnia 2006r.

Decyzjami z dnia 6 lipca 2009r., 15 lutego 2010r. ZUS dokonał rozliczenia świadczenia w związku z uzyskiwanym przychodem z tytułu zatrudnienia za okres od 16 grudnia 2006r. do 31 grudnia 2006r. oraz za lata 2007, 2008 i 2009 w oparciu o zaświadczenia z Urzędu Miasta w Z..

Następnie w dniu 16 czerwca 2010r. ubezpieczony złożył wniosek w sprawie podjęcia wypłaty emerytury i ponownego ustalenia wysokości świadczenia. Do wniosku odwołujący dołączył świadectwo pracy z dnia 7 czerwca 2010r. wystawione przez Urząd Miasta w Z..

Decyzją z dnia 21 czerwca 2010r. organ rentowy ponownie ustalił wysokość emerytury górniczej poprzez doliczenie do stażu pracy okresu zatrudnienia od 19 grudnia 2006r. do 7 czerwca 2010r. oraz wznowił wypłatę świadczenia od 1 czerwca 2010r..

W dniu 22 kwietnia 2014r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury m.in. z zastosowaniem kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 czerwca 2010r.

Zaskarżoną decyzją 19 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zmianami) odmówił ubezpieczonemu A. K. m.in. obliczenia wysokości emerytury górniczej od kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 czerwca 2010r.

Nadto Sąd ustalił, że organ rentowy dokonał obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru zarówno z 20 lat kalendarzowych z całego okresu ubezpieczenia jak i z 10 kolejnych lat kalendarzowych poprzedzających rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przeliczenie świadczenia.

Wyliczając podstawę wymiaru emerytury ZUS przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat 1981-1998, 2007, 2009. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 371,47 %. Natomiast z 10 kolejnych lat kalendarzowych poprzedzających rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przeliczenie świadczenia, tj. od 2006r. do 1997r. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 103,86 %.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych ubezpieczonego.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych, a tym samym do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego A. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań należy stwierdzić, że zgodnie z treścią art. 110 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zmianami):

„1. Wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130 %.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia, z uwzględnieniem art. 176”.

Zaś art. 111 ww. ustawy stanowi, że: „wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1)z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2)z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3)z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

2. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony na zasadach określonych w art. 15, mnoży się przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

3. Podstawa wymiaru emerytury lub renty, ustalona na zasadach określonych w ust. 1 i 2, podlega wszystkim waloryzacjom przysługującym do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie tej podstawy”.

Nadto zgodnie z § 21 ust 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011r. nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy mając na uwadze istniejący stan faktyczny i treść obowiązujących przepisów należy odwołanie uwzględnić, a tym samym przyznać odwołującemu A. K. prawo do obliczenia emerytury

z zastosowaniem kwoty bazowej obowiązującej w dniu ponownego przeliczenia świadczenia, czy też nie i jakie są tego przyczyny.

Należy stwierdzić, że zacytowany przepis art. 111 nie przewiduje możliwości ponownego ustalenie podstawy wymiaru emerytury, z zastosowaniem nowej kwoty bazowej. Możliwość taką przewiduje natomiast cytowany wyżej art. 110, który stawia równocześnie bardziej rygorystyczne warunki. W szczególności wymaga on, w celu osiągnięcia przeliczenia w nim określonego, aby osoba składająca wniosek o takie przeliczenie, przedstawiła do jego zastosowania zarobki przypadające w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Natomiast warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

Przy uwzględnieniu wszystkich powyższych przepisów, w ocenie Sądu, niemożliwe jest zastosowanie do wyliczenia podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego, nowej kwoty bazowej, gdyż ubezpieczony nie spełnia warunków do przeliczenia emerytury w myśl art. 110 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W przypadku ubezpieczonego, który po ustaleniu uprawnień do emerytury pobiera świadczenie od 1 czerwca 2010r. - w wyniku złożenia wniosku o podjęcie wypłaty świadczenia - a wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony zarówno z 20 lat kalendarzowych z całego okresu ubezpieczenia przy uwzględnieniu częściowo zarobków po przyznaniu świadczenia, jak i z 10 kolejnych lat kalendarzowych poprzedzających rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przeliczenie świadczenia jest niższy od poprzednio obliczonego 417,14 % i wynosi odpowiednio 371,47 % i 103,86 % brak podstaw do zastosowania kwoty bazowej obowiązującej w 2010 roku zarówno w części socjalnej jak i części stażowej.

Nadto odwołujący przed podjęciem wypłaty emerytury nie przedłożył zarobków – na druku Rp – 7 - do przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia, które przysługiwały w całości po przyznaniu prawa do emerytury górniczej.

Dodatkowo należy wskazać, że przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zmianami) nie przewidują możliwości ustalania wysokości emerytury górniczej w oparciu o art. 26 ustawy – emerytura kapitałowa, a jedynie w oparciu o art. 53 ustawy.

W tym miejscu należy podkreślić, że jednym z warunków otrzymania uprawnień do emerytury górniczej było i nadal jest nie przystąpienie do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenie wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa

W ocenie Sądu, podstawa wymiaru emerytury górniczej ubezpieczonego została ustalona w najkorzystniejszy, przewidziany przepisami sposób.

Sąd w całości podzielił stanowisko organu rentowego przedstawione w zaskarżonej decyzji oraz odpowiedzi na odwołanie i stwierdził brak podstaw prawnych do zmiany zaskarżonej decyzji.

Sposób ponownego obliczenia wysokości emerytury górniczej skarżącego jest zgodny z obowiązującymi przepisami oraz prawidłowy pod względem rachunkowym.

Natomiast sposób wyliczenia świadczenia przedstawiony przez ubezpieczonego nie znajduje oparcia w przepisach.

Wobec powyższego, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Jolanta Łanowy